

Vyrastal som v Austrálii, v rodine, ktorá v skutočnosti nebola kresťanská. Moja stará matka bola anglikánka, chodila do kostola a bola skutočne veriaca. Ja som ako dieťa chodil do nedeľnej besiedky, a keď som mal asi desať rokov, spoznal som Pána. Nie som si úplne istý, ale zdá sa mi, že to bolo tak.

Neskôr, počas stredoškolského štúdia, som sa dostal k štúdiu kozmológie Veľkého tresku a kozmológie stacionárneho vesmíru a stal som sa v podstate ateistom. Neveril som v Boha. Keď sa však pozerám do minulosti, vidím, že Boh bol vždy so mnou. Ja som sa snažil od neho utiecť. To som spoznal až neskôr. Počas záverečných rokov stredoškolského štúdia sme s priateľom napísali knihu o kozmológii. Bolo to o rôznych kozmologických modeloch. Dostali sme za ňu vedecké ocenenie. Spomínam si, ako som si myslel, že kozmológia stacionárneho vesmíru bola dobrá, lebo v nej nebol žiadny počiatok a ani koniec. Nepotrebovala žiadneho Boha, ani žiadneho Stvoriteľa.

Môj najlepší priateľ bol v poslednom ročníku stredoškolského štúdia spasený a stal sa znovuzrodeným kresťanom. Spomínam si, ako mi vrazil: Len uver v Ježiša. Nemohol som tomu porozumieť, nevedel som, o čom mi to hovorí. Šiel som na Západoaustrálsku univerzitu študovať fyziku a všade som hľadal pravdu. Snažil som sa nájsť pravdivé odpovede o vesmíre. Rozprával som sa s kresťanmi z univerzity na tému, odkiaľ sa vzala Zem a odkiaľ sa vzal vesmír, odkiaľ sme sa tu vzali my. Oni mi to vysvetľovali, ale nikdy som nebol spokojný s odpoveďami o pôvode vecí. Vždy som mal pocit, že kresťania sú kvôli tomu veľmi slabí.

Boh však držal svoju ruku nad mojím životom. Ja som si ho nevybral, On si vybral mňa. Stretol som dievča – zdá sa, že vždy je to kvôli dievčaťu – a ona nebola ani silne veriaca. Pochádzala z katolíckej rodiny, pomerne nábožensky založenej. Každý deň sa modlili ruženec a podobné veci. Zaľúbil som sa do nej. Ona odišla na akúsi katolícku misiu na niekoľko rokov a ja som sa usiloval dokončiť štúdium na univerzite. Mal som dosť problémov, stali sa mi rôzne veci, a ja som začal rozmýšľať o Bohu a o posmrtnom živote. Čítal som o Bohu nejaké traktáty od katolíckej informačnej služby. O väčšine z nich som si myslel, že za nič nestoja. Týkalo sa to liturgie, obradov a podobne. Ale v jednom sa hovorilo, že Ježiš stojí pri dverách nášho srdca a klope, a ak mu neotvoríte, nikdy ho nespoznáte. To celkom oslovilo moju logiku, lebo ak je niekto pri vašich dverách a vy mu neotvoríte, nikdy sa s ním nestretnete.

Keďže som mal veľa problémov, jedného večera som si povedal, že sa pomodlím a poprosím Boha, aby sa mi zjavil. Modlil som sa jednoducho: Bože, ak si, ukáž mi, že existuješ. Neprišiel žiadny záblesk, žiadne zjavenie, nerozostúpili sa oblaky, ale v srdci som cítil, že Boh je skutočný a hovorí ku mne. Vedel som to hneď v tej chvíli. Môj život sa zmenil. Verím však, že to nebol môj skutok. Verím tomu a teraz to zdôrazňujem, keď sa pozerám späť ako kresťan, ktorý sa odvtedy veľa naučil, že to bol Boh, kto si ma vyvolil a On ku mne hovoril, On sa mi zjavil. Keď sa to stalo, začal som vyhľadávať Boha, čítal som Bibliu, napísal som to môjmu dievčaťu – ona sa už vlastne chcela vydávať – a povedal som jej, čo sa stalo, že som bol znovuzrodený. Ona mi odpísala, že teraz som pre ňu príliš náboženský, a skončila náš vzťah.

To je svedectvo toho, že ak má Boh ruku nad vašim životom, nevzdá sa vás, pokiaľ si vás nezíska. Potom som stretol evanjelikálnych kresťanov, začal som čítať knihy o Bohu, o Božom duchu pôsobiacom v životoch ľudí. Čítal som knihu Davida Wilkersona Dýka a kríž (to bolo v 70-tych rokoch) a knihu Nickyho Cruza Utekaj, malý, utekaj (o gangoch v New Yorku) a naozaj som začal vnímať Boha v mojom živote a moc Svätého Ducha. Stretával som sa s rôznymi evanjelikálnymi kresťanmi, študoval som Písmo, modlil som sa s nimi za prijatie sily a pomazanie Svätého Ducha. Cítil som, ako časom silniem, začal som sa učiť naspamäť časti Biblie, najprv asi desať veršov za deň, potom dvadsať, kým som si nezapamätal tisíce veršov z Biblie.

Potom som začal cítiť, že sa musím podeliť s týmto posolstvom. Už som to nemohol zadržať, bolo to ako oheň v mojom vnútri, a musel som to začať hovoriť iným ľuďom. Šiel som k ľuďom na ulici a vravel im: Zobudte sa, nevidíte to, že žijete ako nejaké bábkky? Oni nevedia, čo robia. Ale zdalo sa, že väčšina ľudí nerozumela tomu, čo som hovoril. Akoby som bol nejakým cudzincom z inej planéty, ktorý sa im snaží vysvetliť, o čom je spasenie, o čom je Kristus. A dnes tomu naozaj verím, že ak nemajú Svätého Ducha, ktorý v nich koná, hovorí k nim, ich mysle sú zatemnené a nemôžu porozumieť, pokiaľ sa im Boh sám nezjaví v ich srdciach. Mne to dalo veľa práce, kým som to pochopil. Pokračoval som a asi v roku 1979 alebo 1980, keď som si prečítal knihu „The Genesis Flood“ („Potopa z knihy Genezis“) od Henryho Morissa, uvedomil som si, že toto posolstvo by mohlo byť veľmi mocným nástrojom na evanjelizovanie a svedčenie ľuďom, ktoré ich privedie do bodu, kedy dovoľia Svätému Duchu hovoriť k ich srdcu, aby veriaci získali silnejšiu vieru, a aby neveriaci dospeli do bodu, kedy im biblické posolstvo bude oveľa zrozumiteľnejšie, keď sa pozrú na stvorenie z pohľadu Biblie.

Keď mi moja priateľka napísala a rozišla sa so mnou (zrušila zasnuby, pretože som sa stal príliš náboženským), trvalo to len pár dní alebo týždeň, kým som stretol ženu, ktorá je teraz mojou manželkou. Boh nikdy nič nevezme bez toho, aby vám nedal niečo iné. Keď som spoznal svoju manželku, bola tiež znovuzrodenou kresťankou. O pár rokov sme sa vzali, máme spolu deväť detí, takže Boh nám dal vidieť ovocie nášho života a nielen to duchovné, ale aj fyzické. Snažili sme sa ich vychovávať a učiť o Bohu a modlíme sa, aby aj oni pokračovali v Jeho službe.

Tri najstaršie deti už majú vlastné rodiny - a teraz máme štyri vnúčatá, ale zrejme ešte mnoho ich budeme mať. Myslím, že v Žalme 127 sa hovorí o synoch mladosti: „Blahoslavený muž, ktorý si nimi naplnil svoj tulec“. Starieť sa o nich je celkom náročné, ale už to zvládnem aj sami. Naše deti sa učili doma. S domácou školou sme začali od najstaršieho dieťaťa. Dvanásť rokov sme cestovali po Ázii a vždy sme učili deti doma, vychovávali ich kresťanskými vyučovacími materiálmi. Aj keď sme za posledných 10 rokov (alebo viac) niektorých poslali do kresťanských škôl, pokračovali sme aj s domácou školou. Aj najmladšia dcéra, ktorá má teraz 16 rokov, sa učí doma. Prvé dve deti nikdy nechodili do žiadnej školy, kresťanskej alebo verejnej. Prostredné deti navštevovali kresťanské školy, takže to trochu miešame a snažíme sa im dať to najlepšie

možné vzdelanie. Jedna dcéra má titul z mikrobiológie, takže je zrejme najviac vedecky orientovaná, ale v ničom nie je po mne. Najmladšia dcéra chce študovať medicínu, niektorí sa venujú obchodu, v čom sú veľmi dobrí, ale nikto z nich nie je ako ich otec, čo je smutné (úsmev).

Keď som sa obrátil, zostal som na univerzite, kým som nezískal diplom. Mal som v pláne získať aj PhD - to bolo v roku 1974. Keďže som cítil, že môj život sa výrazne zmenil vďaka skúsenosti spasenia s Pánom, prehodnotil som svoj život a rozhodol som sa, že pred získaním PhD z fyziky preruším štúdium na jeden rok. Nevrátil som sa však k tomu ani počas nasledujúcich 20 rokov. V tom období som sa oženil, cestovali sme do zámoria, nie ako misionári, ale pracovali sme v rôznych krajinách po juhovýchodnej Ázii, a mali sme túžbu svedčiť ľuďom, šíriť evanjelium. Napokon som sa vrátil do Austrálie a chcel som robiť PhD z astrofyziky na univerzite v S



ydney, ale okolnosti ma v roku 1996 doviedli k návratu do môjho rodného mesta Perth. Božím riadením sa mojím školiteľom stal riaditeľ oddelenia fyziky. Ten ma okamžite zaradil do PhD programu na Západoaustrálskej univerzite, ktorý som ukončil v roku 2000. Takže v štúdiu som mal dlhú prestávku. Verím však, že Boh využil všetky moje životné skúsenosti a používa aj PhD na šírenie svojho posolstva, a to aj prostredníctvom evanjelizácie v oblasti stvorenia. Hovorím v zboroch, na školách a na iných miestach. Svoje PhD nevidím ako niečo zvláštne. Som len niekto, kto viac a usilovnejšie študoval, ale určite mi to otvára dvere na univerzity, dokonca aj do cirkví. Ľudia si vážia akademickú hodnotu, a Boh si môže použiť čokoľvek. Je to veľmi prínosné, ale aj ťažké pracovať na svetskej univerzite, kde prevláda humanistický svetonázor. Nie je to ľahké, ale Boh dáva milosť a silu, a pokiaľ ma bude Boh požehnávať a posilňovať, budem naďalej šíriť toto posolstvo.

V mojej výskumnej skupine máme jedného študenta a jedného pracovníka, ktorí sú kresťanmi, ale v oddelení fyziky je ešte jeden pracovník, ktorý je aj zástancom stvorenia. Na neho som mal pomerne veľký vplyv a on sa zúčastnil viacerých mojich kreacionistických prezentácií. Na jednom takom stretnutí prišiel ku mne a povedal mi, že je to úžasné, že sú to zaujímavé veci. Uvedomil si, že správa o stvorení súvisí s evanjeliom, pretože ak rozumieme pôvodu hriechu, potom chápeme celé poslanstvo, prečo musel Kristus zomrieť a aký je biblický svetonázor. Ak veríte, že smrť existovala pred hriechom, máte naozaj problém. Ak by smrť bola prirodzenou súčasťou života, potom by vykúpenie v Kristovi (ako o ňom hovorí napríklad list Rímskym), a to, že smrť je trestom za hriech, nedávalo žiaden zmysel. Toto poslanstvo naozaj zmenilo tohto muža a teraz je oveľa silnejším kresťanom, ako bol predtým. Takže vidím zmeny v životoch ľudí.

Teraz pracujem na viacerých projektoch. Zväčša je to v oblasti experimentálnej fyziky. Zostavujem vysoko stabilný kryogenický zaфіrový oscilátor, a ak chcete, môžete ho nazývať hodiny. Je vytvorený z umelého zaфіru ochladeného asi na 6 stupňov Kelvina, teda zhruba na mínus 270 stupňov Celzia. Služí ako veľmi presné hodiny - najpresnejšie na Zemi, a teda aj vo vesmíre, pretože nikto iný také hodiny nikde nerobí. Tento oscilátor má uplatnenie ako zotrvačník, a pomáha atómovým hodinám dodržiavať čas. Mám niekoľko takýchto oscilátorov. Používajú sa v národných časových laboratóriách v Japonsku a vo Francúzsku. Jeden v Paríži a jeden v Toulouse pre Európsku vesmírnu agentúru, a dva v Japonsku v národných časových laboratóriách. Jeden som práve dodal pre rádiové observatórium MIT. Testujú ho pre použitie ako veľmi presného referenčného oscilátora pre VLBI rádiovú astronómiu - to je interferometrická rádiová astronómia s veľmi dlhou základňou na pozorovanie údajnej čiernej diery v strede galaxie. Cieľom je zlepšiť rozlíšenie tejto vysokofrekvenčnej rádiovkej astronómie. Tiež pracujem na zostavení verzie tohto oscilátora, ktorý pracuje v kryochladničke a nepoužíva tekuté hélium ako ostatné. Ten by sa mal testovať v rádiových teleskopoch v Austrálii na budúci rok (v roku 2011 – poznámka redakcie).

Pracujem aj v iných oblastiach, napríklad v kozmológii na pozorovaní veľkých galaktických štruktúr. Vytvoril som zaujímavé viacrozmerne kozmologické modely, a to také, ktoré majú viac ako tri rozmery, (teda viac ako tri rozmery pre priestor a jeden pre čas). Ďalej pracujem na experimentálnych vyšetrovaniach mikrovlnných vlastností materiálov. Jedna z oblastí môjho záujmu sú teraz metamateriály. To sú materiály, ktoré majú záporný refrakčný index - alebo umelé dielektriká, magnetické dielektriká s vlastnosťami, ktoré sa v prírode nevyskytujú. Tu sa na meranie používa mikrovlnná technika. Hneď po konferencii v Žiline odchádzam na

konferenciu do Varšavy na Technickú univerzitu, kde budem mať príspevok o výskume týchto metamateriálov.

*Čo je najväčším objavom vo vašom živote?*

Čo je najväčší objav v mojom živote? To je veľmi ťažká otázka. Myslím, že Ježiš Kristus je najväčším objavom. Bolo obdobie, kedy som si myslel, že urobím nejaký veľký objav v oblasti základných prírodných zákonov. Ale osobné uspokojenie som získal cez vytváranie vecí, ako sú tieto oscilátory, ktoré majú najlepšie parametre vo vesmíre. Povieť si, že je to inžinierstvo, nie fyzika, a žiadna nová paradigma v prírodných zákonoch, ale je to lepší nástroj, ktorý sa dá použiť na základné fyzikálne testy. Tiež spolupracujem s Európskou vesmírnou agentúrou. Mám napríklad jeden z týchto oscilátorov v Toulouse, kde testujú vesmírne hodiny, studené atómové hodiny na Medzinárodnej vesmírnej stanici a to je tiež veľmi uspokojujúce, pretože s týmito hodinami vieme merať čas veľmi presne, a ak ich máte na vesmírnej stanici, môžete merať rozdiel v plynutí času vo výške 200 až 300 km v porovnaní s podobnými hodinami na zemi. Je to jeden z veľkých plánov tohto projektu, podporovaného vesmírnou agentúrou ESA pod názvom ACAS – atómové hodiny zostavené vo vesmíre.

Som kresťanom od roku 1972 – teda 38 rokov. Bolo to najlepších 38 rokov môjho života. Boli aj skúšky a ťažkosti, ale taký je život. Nikdy som nepochyboval o Pánovi a On ma vždy posilňoval. Myslím, že najdôležitejšie je zostať v blízkosti Boha a Jeho Slova. Boha – Logos – nemožno oddeliť od Jeho Slova.

Potrebuje kresťanských vedcov, teda kresťanov, ktorí sú vedcami. Myslím, že technológia je veľmi dôležitá. Máme Boha, ktorý stvoril tento krásny vesmír, ktorý dokonale funguje. Ak by to nebolo z viery v Boha Stvoriteľa, nerobili by sme modernú vedu. Nebola by žiadna vedecká revolúcia. Je to len vďaka tomu, že veríme, že prírodné zákony, fyzikálne zákony, sú stále, nemenia sa, a preto tvoríme moderné technológie a snažíme sa objavovať nové fyzikálne zákony. Takže potrebujeme kresťanov vedcov. Nemáme ich dosť, zvlášť vo vedách, ako fyzika, chémia, geológia, a tu ich potrebujeme najviac.

*Verš alebo krédo, ktoré vás vedie životom.*

Verš... neviem uviesť konkrétny verš z Písma. Môj život s Pánom bol nepretržitým procesom učenia sa. Previedol ma z nevedomosti k skutočnému porozumeniu Jeho Slova. V prvých dňoch som nechápal v plnosti posolstvo evanjelia. Nerozumel som spaseniu, aj keď som vedel, že som z milosti spasený, a spasený na večnosť. Myslím, že chodením s Pánom a štúdiom jeho Slova a diel iných vodcov cirkvi, z minulosti aj súčasnosti, som časom nadobudol silu a toto poznanie. Absolútna istota spasenia vám dá veľkú silu byť svedectvom. Vidím toľko kresťanov, ktorí sú slabí, a ani nevedia, či sú spasení, alebo ak vedia, že sú, nevedia, či môžu spasenie stratiť alebo nie. Mnohí z nich sú zmietaní a myslia si, že Boh pri stvorení použil evolúciu. Nevedia dôverovať Božiemu slovu tak, ako je zapísané v Biblii. To je podľa mňa veľmi smutné a práve to ich robí tak slabými.

Konferencia „Stvorenie a súčasná veda, Žilina 2010“

Z angličtiny preložil Ing. Peter Fraňo, PhD.